

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvemši ponedeljke in dneve po praznicah, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za en mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gld. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje do četiristopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat in 4 kr. še se tri- ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši št. 25—26 poleg gledališča v „zvezdi“. Opravištvo, na katero naj se blagovoljijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

Jugoslovansko bojišče.

Iz Spljeta 12. marca. [Izv. telegram „Slovenskemu Narodu“.] Avstrijski vojaki so prijeli in zaprli pri Imosku Ljubibratiča in znano hollandsko gospodičino Markus. (Ta bogata hči necega bankirja je vstajala z denarjem krepko podpirala, kot bigotna protestantinja in sovražnica poganstva muhamedanstva Ur.). Govori se, da ju bodo sem pripeljali v Spljet.

Sobotni nemško turški listi so lagali, da je zadnja zmaga hercegovinskih vstašev na Muratovici čisto izmišljena. A sedaj turški oficijalni telegram iz Mostara sam prizna, da so bili Turki res napadeni in so izgubili 60 vojakov. Turki pak uže od početka vstanka grdo lažejo. Če oni le nekoliko pobitja priznajo, mora uže veliko biti. Tudi nedeljski dunajski „Tagblatt“ ima nov telegram iz Dubrovnika, ki pravi, da se zmaga vstaška na Muratovici popolnem potrjuje.

Deželni zbori.

Kranjski deželni zbor.

(III. seja 11. marca.) Deželni glavar nanašanja: Finančni odbor se je konstituiral in volil za prvosednika: g. Murnika, za namestnika g. Dežmana, za zapisnikarja g. dr. Poklukarja.

Petijski odsek je volil za prvosednika: g. grofa Barbota, za namestnika g. dr. Savinška, za zapisnikarja g. barona Taufreerja.

Gospodarski odsek je volil za prvosednika: g. dr. Bleiweisa, za namestnika vitez Gariboldija, za zapisnikarja vitez Langerja.

Deželni glavar izroči prošnjo deželnih

primarjev, da bi se njim desetletnine po 200 gld. premenile v petletnine po 100 gld.

Dva deželna uradnika prosita, da bi se njim navadna remuneracija po 200 gld. dala kot stalna, ali kot personalna doklada.

Dr. Zarnik izroči prošnjo vodje slapške vino- in sadjorejske šole, da bi bil definitivno nameščen.

Vse te prošnje izroče se finančnemu odseku.

Poslanec Primož Pakiž, se je kot namestni ud, deželne komisije za uravnavanje gruntne davka zaradi premnogih poslov odpovedal. Nova volitev bode v eni prihodnjih sej. Poslanec A. Lavrenčiču s Postojne se dovoli zaradi bolehnosti 14 dnevni odpust.

Volitev Beno barona Taufreerja in vitez Vestenecka, kot poslanca velicega posestva se brez ugovora odobri.

Poročilo deželnega odbora, o proračunu posilne delavnice izroči se finančnemu odseku.

V občinski odbor se izvolijo: M. Lavrenčič, Dežman, Pakiž, Braune, dr. Poklukar, Jugovic.

Poslanec dr. Poklukar izroči povabilo za prineske, da se postavi pokojnemu poslancu fajmoštru L. Pintarju na deželne stroške dostojen nadgrobni spominek. S tem se konča očitna seja.

V tajnej seji se je obravnavalo v zahtevanju c. k. okrožne sodnije v Novem mestu, da bi se smelo proti poslancu grofu Margheriju kazensko postopati. Zbor je volil odsek petih udov, tri juriste in dva velika posestnika, ki bodo to stvar preiskali in zboru poročali. Kakor se izza kulis čuje, zvedele so se baje zelo čudne reči o postopanju davkarskih oblast-

nij po Dolenjskem, kar se tiče izterjevanja zaostalega davka. G. Widman je to baš jedno uro pred sejo izvedel o tej stvari, gotovo znamenje, da je zmirom po svojih organih „dobro“ informiran.

Prihodnja seja je v sredo.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 13. marca.

Tirolski deželni zbor je od c. k. namestnika gr. Taaffe-ja na višji ukaz razpuščen. Nemško-centralistični listi ne nehajo zabavljati na divje „neparlamentarno“ zapuščanje deželnega zbora, pa pozabljajo, da je baš njihova stranka za Hohenwartovega časa brez razlogov povsod isto taktiko imela, še pri nas na Kranjskem.

Ogerski minister Tisza je 11. marca odgovarjal na znano interpelacijo Srba dr. Polita, kako se Ogerska misli na dalje vladati gledé dogodkom na slovanskem jugu. Dejal je: „Poslanec Polit je govoril o neotemeljenih antipatijah Ogerske do Srbije; te antipatije nij. Polit naj se ne boji. Mi vemo, da Srbi in graničarji nijso vsi taki, kakor posamezni eksemplari, ki sem prihajajo, pa ko bi tudi bili, ne bi se jih Ogerska (Magjarija) bala. — Tisza dalje pravi, da je on vplival na Andrassy-jevo noto, a ne pri njenem uredovanju, nego kar se tiče pravca, smeri vnanje politike. Na vprašanje Politovo, ali Ogerska odobrava intervencijo, pravi Tisza, da zdaj, o kakovej intervenciji nij govora, nego tu gre samo za dober svet, ki ga Ogerska le za srčno odobrava. Na vprašanje, kako bode Ogerska držala se, če pacifikacija izpodleti, in če Srbija intervenira, odgovarja Magjar, da se mu to neverjetno zdi, da bi se Srbija v protivje stavila z interesi Evrope, če pa se kaj takega prigodi, bode se monarhija tako odločila, kakor njeni interesi zahtevajo. Kar

Listek.

Knez Andrej Bogoljubski.

(Po Kostomarovu spisal J. Steklasa.)

(Dalje.)

— „Gospod, gospod!“ klical je jeden in trkal na vrata.

— „Kdo je?“ vprašal je Andrej.

„Prokopi,“ odgovoril mu je. Prokopi je bil verni sluga Andreja.

— „Ne, dečko, ti nijsi Prokopi,“ odgovoril je Andrej, nekaj slutil, ter skočil iskat meča. Imel je namreč meč sv. Borisa, kateremu je on pripisaval posebno moč, ali zdaj ga nij mogel najti: Ambal ključnik ga je zaranj odnesel.

Zarotniki so razbili vrata, ter se vrgli na Andreja. Knez je bil močan, ter se je začel z njimi boriti. V tmici so ubijalci ranili jednega izmed svojih, ali potem, razločivši kneza, potolkli so ga z meči, sabljami in kopjem. Misleči, da so z njimi gotovi, od-

šli so vsi, ali knez, zbravši svoje zadnje sile, skočil je za njimi, spustil se po stopnicah, ter se skril v veži. Ubijalci so slišali njegovo stokanje.

„Knez je prišel doli v vežo,“ zakričal je jeden.

„Poglejmo,“ rekli so drugi, ter skočili nazaj v sobo. Kneza tam nij bilo več.

„Mi smo zgubljeni,“ zakričali so oni, „brž, le brž ga iščite!“

Zažgali so brž svečo, ter ga našli po sledu krvi po stopnicah, on je sedel, skrivaje se za stopnički stolp, ter molil.

Peter Kučkovič mu je odsekal desno roko. Knez je komaj izgovoril: Gospod, v tvoje reke izročim mojo dušo! ter umre.

Uže se je razsvitalo. Ubijalci so našli Prokopija, kneževoga ljubimca, ter ga ubili. Od tukaj so zopet odšli v sobo, nabrali zlata, dragocenega kamenja, biserjev, raznega blaga in vse odposlali, naloživši na uže pripravljene konje svojih enakomisljenikov, a sami nadeli si kneževsko orožje, ter svoje zbrali: „Kaj bode — rekli so oni — če pride na nas

družina vladimirska? Pošljimo sporočilo v Vladimir,“ rešili so zloumišljeniki.

Oni so tedaj poslali k Vladimircem poslance, ki so izvestili vse o tem dogodjaju, ter rekli: „Če kdo iz nas kar si bode pomislil na nas, s temi mi dokončamo. Nij nas samih bilo več, tudi vi sami ste v tem veču.“

Vladimirci so odgovorili: „Kdor je z vami v veču, ta naj bode z vami, a naše delo je za-se.“

Ves dam Andrejev je bil poplenjen. Tako so postopali po tadašnjih surovih običajih in zapopadkih. Inetek ubitega se je dal po občnej volji popleniti. Golo telo kneževu je bilo vrženo v bližnji vrt.

Bil je mej slugami kneževimi tudi nekov Kijevljanin Kuzmišče po imenu. Soznavši, da je knez ubit, hodil je on in spraševal zdaj tega zdaj drugega: „Kje je moj gospod?“ Odgovorili so mu: „Tam vzunaj na vrtu leži, da se ga ne dotakneš. To ti vsi rečemo: hočemo ga vreči psom. Kdor ga odnese, ta je naš vrag in tega ubijemo.“

Ali Kuzmišče se nij preplašil te grožnje,

se beguncev iz Bosne tiče, pravi, da posebnih določb ni treba, da pa so se oziri humanitete varovali, kaže to, da se je že eden milijon gld. zanje izdalo. Kadar bodo mogli domov, naravno da izostane podpora. — Polit odgovarja, da je intervencija Srbije neverjetna.

Vnanje države.

Rusi imajo v osvojenem Konkandu še vedne boje z domačimi kani, ki upore delajo in udarjajo na ruske posadke.

Novo **francosko** ministersvo večini nij po volji, ker je premalo odločno republikansko. Vendar je misnisterstvo Dufaure-Ricard napredek. Mac-Mahon je vse odločne monarhiste moral od sebe odpustiti, celo Wal-lona. Vendar bode večina kmalu priliko našla nezaupnico dati mu in energičneje može na višek potisniti. — Več volitev se je dosedaj v poslanskej zbornici in v senatu potrdilo brez ugovorov.

Italijanska levičnjaška opozicija v rimskem parlamentu je pri volitvi podpredsednika zmagala, ker jej je oni del desnice pomagal, ki se v gospodarstvenej politiki ne sklada z ministerstvom. Vsled tega je italijansko ministerstvo omajano.

Dopisi.

Od Save 10. febr. [Izv. dop.] Če vse naše stanje pregledamo, moramo reči, da je to prav žalostno. Bodi optimist, kakor hočeš, včasih in dostikrat podaš črnogledi roko. Mi nemamo skoraj ničesar, priboriti imamo še vsega in na prstih lahko seštejemo one može, ki nijso idealom mladosti dali slovesa, ki v najslabšem položaju ne puste iz vida narodove sreče, ki v narodovej nesreči krčevito drže kvišku ideal, ki v najturobnejem stanju nij jenjalo klicati mej narod: delajmo, podpirajmo duševno gmotno narodovo vzbujanje, razvijanje, ne vrzimo puške strani ter se ne zakopajmo, preveč v delo za trehuh. In taki možje so drugim kakor mornarju rešilen, tolažil svetilnik; ti možje budiijo, hranijo žrjavico idealizma; ti možje molče vsak dan zaspancem, dela trudnim pridigujejo: ne dajte vesla iz rok! Takih mož je vsakemu narodu treba, ako tacihi nema, žalostno mu stanje. Taki možje so narodovi največji dobrotniki, ker v teh je ona moč, ki narodove mase ne pusti mirne, ki jo zbada, moli, kolne, navdušuje na nadaljevanje potovanja; v teh možeh je podan pogoj, da narod ne zadremlje v smrtno spanje. In taki možje dosta trpé.

Njen ideal še morebiti daleko leži od uresničenja, dostikrat stojijo na grobu upov, podvzetij, katerim so najboljše moči darovali, dostikrat jih neumneži ne razumejo ter fantaste in bog si ga vedi kaj zovejo, dostikrat zaigrajo solze žalosti v teh mož obeh itd.

Gorjé rodu, ki takim možem pljuvje na rakev! Je dosta surovih psov na svetu; prav priproste kreature lazijo po zemlji; ljudje so, kojim ničesar nij sveto; bodi temu tako. Ali, če kako glasilo tacemu surovežu predale odpre, če pripusti, da na frišnem grobu jednega narodovih gori opisanih mož svoj zolč nad blazim možem razliva, potem mora to najbolj krotkej duši biti od več. Dr. Karel Lavrič je jeden navedenih dobrotnikov narodovih bil.

Berač, kakor bogati, Italijan kakor Sloven, odkril se je pred čestitim tem možem; berač, kmet, tržan, mestjan na Goriškem, kakor ljudi tam poznam je dobil mokre oči, ko je izvedel o tužnej vesti, da je ta dobrotnik umrl; po vsem Slovénkem je inteligenten ljud v duhu žaloval z žalovajočim v Gorici na dan pogreba, le v dveh listih je našel človek prostora, da zabavlja na blazega moža.

Iz Zagreba 10. marca [Izv. dop.] Po znanej Hinkovičevaj halabuki na vseučilišči, je nenavadna tišina v dijaških krogih zavladala. V Dolovčakovej kavarni, kjer so poprej tako glasno in tako brez obzira na druge goste perorirali, je sedaj hvala bogu vsaj mogoče kake novine brati. Sedaj sede doma pri knjigi. Živili! — Ne da se pa tajiti, da je Hinkovičeva halabuka vseučilišče v svojih najglobočejih slojevih potresla. Tako mladi zavod, kakoršen je naše vseučilišče, ne bi lahko še jeden tak potres pretrpel. — Tačas ko se je v učenjaških naših krogih ugibalo, kateri razlogi so profesorja Erjavca na to primorali, da je svoj ravno dobiveni dekret nazaj položil, rekli so neki, da se je izrazil, da nema zupanja niti v prosperiranje vseučilišča, niti v stalnost denšnjega političnega stanja na Hrvatskem. Njegove besede so se glede vseučilišča še prej nego si je morebiti sam mislil uresničile. Hinkovičeva afera in pa „vivat, crescat floreat“. Kako se to strinja?

„Obzor“ je te dni svoj autodafe nad bosniško vstajo izrekel. On poroča o četicah od 16 do 18 mož, očituje, da so vstaši na

tuje stroške zimovali. Vsakemu vstaških vodjev prišije kako zabavljivo krpico. Pa bo došel pod Zastavino krtačo. Vstaja v Bosni se nij mogla nikoli tako ukrepiti kakor v Hercegovini, ker jo tam Črnogora podpira, v Bosni pa nikdo, najmenj pa „Obzor“, ki bi vse Srbe rad pod turški meč del. Vstaja v Bosni pa vendar še zmirom živi, kljub Obzorovim uvodnim člankom. Bosniški vstaši gotovo še nijso nikoli na to mislili, in tudi denes na to ne mislijo, da bodo turško vojsko v velikej bitki premagali in iz dežele izgnali. Oni svojo nalogo popolnem s tem vrše, da vstajo živo ohranijo, da Turki ne bi mogli svetu proglasiti: vstaje v Bosni nij več. Mej tem pa kar pride, to pride.

Andrassyjeve reforme so tedaj povsodi odbite bile, od vstašev v Hercegovini in Bosni in od beguncev na Hrvatskem in v Dalmaciji. Čudno, da toliko soglasje v nazorih vlada in sicer na raznih krajih. Od kar so pa reforme na dnevnem redu, so Turki še bolj proti kristijanom besni, nego so bili uže poprej. Bati se je groznih prizorov.

Kaj bo sedaj po zavrženji Andrassyjevih reform? Nova krvava borba dok bode pa zopet kak diplomat nove reforme izduhtal in tako naprej v kolobarji.

Domače stvari.

— (Volitve v ljubljanski mestni zbor.) V nedeljo se je zbralo nad 100 narodnih volilcev v ljubljanskej čitalnici. Pod predsedništvom dr. Bleiweisa so sklenili občinskih volitev v Ljubljani tudi letos udeležiti se in za tretji in prvi razred kandidate postaviti. Drugi razred se izpusti, ker tu imajo odvisni, komandirani uradniki tako večino, da neodvisne meščane v manjšino stiskajo. Glasovalo se je za sledeče kandidate narodne stranke in sicer za III. volilni razred gg.: Horak, Regali, Klun, Jurčič; za I. razred gg.: Vilhar, Peterca, Pakič, Ničman. Ako smo delavni, disciplino držeči brezpogojno — potem zmagamo tako kot smo lani.

— († Fr. Medic), zadnje čase učitelj na Vrhniki, je po daljnem bolehanji 9. t. m. umrl na svojem domu v gornjej Šiški, stoprav 28 let star. Pokojnik je v svojem mladem življenji mnogo izkusil. Dopršivši l. 1859

našel je telo kneževo, ter začel jokati nad njim.

K njemu je prišel Ambal.

„Ambal, vrag — zakričal je Kuzmišče, ko ga je zagledal — daj šarenico ali kaj drugega, da pokrijemo našega gospodina.“

„Proč — rekel je Ambal — mi smo ga rglji psom za hrano.“

„Ah ti krivoverec — zavpil je Kuzmišče — kaj psom ste ga vrgli? A spomniš-li se i, žid, v kakšnej obleki si ti semkaj prišel? Ti stojš ves v žametu, a knez leži gol! Bodi nilostliv, in vrzi kar si bodi.“

Ambal mu je vrgel šarenico in krzno (kožuh). Kuzmišče je zavil v to telo mrtvega, er odšel v cerkev.

„Odprite kapelico!“ rekel je Kuzmišče ljudem, koje je tam našel. Le-ti ljudje pa so ili uže od radosti pijani, ter so odgovorili: Vrzi ga tukaj v pritvoru. Glej našel je še elo žalost in skrb ž njim!“

Kuzmišče je položil telo njegovo v pritvoru, pokrili ga s krznom, ter govoril tako-le ad njim:

„Zdaj, gospodine, tebe tvoji robovi ne poznajo, a poprej se je dogajalo, da je prišel gost iz Carjigrada ali iz družih pokrajin ruske zemlje, pa bil on ili Latin, kristijan, pogan, ti si samo rekel: popeljite ga v cerkev, naj se vidi na njem istinito kristijanstvo, ter naj se krsti; in Bolgari in Židovi in vsi pogani so jokali za teboj, ko so videli slavo božjo in cerkveni ures; a le ti pa ne puste tvojega trupla v cerkev položiti.“

Telo Andrejevo je ležalo dva dni in dve noči v pritvoru. Duhovenstvo se nij odvažilo odpreti cerkev in obaviti mrtvaške molitve za njim. Tretji dan je prišel igumen samostana sv. Kozma in Damijana, obrnil se k bogoljubskim cerkvenim služabnikom ter govoril:

„Bomo-li še dalje čakali na stareje igumene? Bode-li še dolgo ta knez tako ležal? Odprite cerkev, jaz mu bom odpel; potem ga položimo v grob, pa naj leži tukaj dokler ne preneha zloba: potem pridejo iz Vladimira ter ga tija ponesejo.“

Po njegovem svetu so odprli cerkev, položili telo v kameniti grob, ter mu odpeli

zadušnice. Tega, kakor se vidi, nij nobeden zabranil.

Mej tem pa se je pokazalo, da je bil ta čin ubijalcev mnogim ugoden. Vlada kneza Andreja je bila omražena. Ko je narod zvedel, da so kneza ubili, nij se on vrgel na ubijalce nego je nadaljeval započeto delo. Bogoljubci so namreč poplenili ves kneževski dvor, v katerem je bilo nakopičeno zlato in srebro, dražih oblek, poubili poslance in stražo, ter polovili mojstre, koje je zbiral Andrej okolu sebe.

Tudi v Vladimiru se je začelo buniti, ali tukaj je šel jednaki duhoven, po imenu Mikulica (morda je bil to sam pop Nikola, ki je pomagal l. 1155 Andreju ukrasti v Višgorodu podobo Bogorodice) v mašnej obleki po mestu s čudotvorno podobo; to je prouzročilo tak vtis, da je buna prenehala. Vest o smrti Andrejevej razširila se je v kratkem po celej zemlji; povsod se je narod vzdignil, napadal kneževske posadnike in tiune, ki so se vsim zamerili radi njihovega okrutnega vladanja; njihove hiše so poplenili, in nje same pobili.

četrty normalni razred z izvrstnim uspehom, ostal je doma, ter se je popolnem pokmetil. Deset let je na svojega očeta domu kmetoval, ter si v potu svojega obraza kruh služil, o lepih poletnih večerih pa s fanti po šiški vasoval, ter veselo popeval. A ko je nastopila zima, se je vsako leto zakopal v knjige, je strastno čital slovenske in nemške časopise, učil se zgodovine in geografije, ter študiral nemške klasike. Tudi se svojimi nekdanjimi sošolci je rad še občeval, ter se z njimi o vednostnih predmetih pogovarjal. Naposled se vzbudi v njem taka želja po temeljitem vednostnem izobraženju, da 24 let star, popusti kmetovanje, ter prebije sprejemni izpit za učiteljsko izobraževališče, katero je minolo leto v Ljubljani dovršil. Jeseni je prišel na Vrhniko za učitelja. Toda huda, zastarana bolezen v grlu se ga to zimo tako resno loti, da je moral o svečnici popustiti svojo službo. V nedeljo je sklenil svoje mlado življenje. Rajnik je bil sicer okoren, toda izredno talentiran človek; imel je ogromen spomin, in kar je jedenkrat čital, nij več pozabil. Zgodovine in geografije je znal, da mu je bil malokdo kos, slovensko in nemško slovstvo pak je trikrat bolje poznal, nego njegovi učitelji. Citatov iz različnih pesnikov, nemških in slovenskih, je vedel na stotine, ter je rad solil z njimi svojo govorico. Bil je tudi pošten narodnjak. Pred tremi leti je bil nekaj časa sodelavec „Slovenskega Naroda“. Sestavljal je namreč zanj vnanji politični razgled; bil je sicer počasen, toda jako temeljit delavec. Tudi pozneje je včasih še kaj kratkega pisal za „Sočo“ in za naš list. Nađejali smo se, da dobimo jedenkrat z Medicem izvrstnega, inteligentnega, neodvisnega narodnega vodjo učiteljev, a njegova zgodnja smrt nam je nepričakovano preprečila to upanje. Zakaj mrjô mladi talenti?

— (Predavanja.) Gosp. prof. Šuklje, prof. Wiesthaler in koncipient drd. Tavčar bodo od one nedelje počenši vsak po jedno slovensko znanostno predavanje imeli v sobani ljubljanske čitalnice. Dohodek je namenjen „narodnej šoli“.

— (Beseda v ljubljanskej čitalnici) zadnjo nedeljo je bila navzlic slabemu vremenu dobro obiskana, dvorana polna zlasti

dam mnogo. Pevci in pevke so bili pohvaljeni za izborno pevanje.

— (Denes) je slovensko gledališče.

— (Misijonar Pirec in c. kr. sodnija.) 10. t. m. je bila pri tukajšnji okrajni sodnji glavna obravnava proti možu, ki je, za vero in omiko pri severno-amerikanskih indijancih mnogo zaslug pridobil si, proti g. Francetu Pircu in njegovemu bivšemu hlapcu Tonetu Merljaku iz Hotedrčice, kateri je od leta 1834 do 1874 svojega gospodarja v indijanskih puščavah zvesto spremljal, — zaradi prestopka tiskovne postave po §. 23. — Ubodstvo in dohodnost ste 91 (reci jedno in devedeset) letnega misijonarja spravili v kolizijo s postavo! — Lansko poletje je prišel namreč 73 letni starček Merljak, kateri si mora, v največjem siromaštvu živeč, od hiše do hiše kruha prositi, svojega nekdanjega gospoda obiskat, in ga je za malo darilce naprosil. Pa ta, sam v ne veliko boljšem stanu, mu ž denarjem nij mogel olajšati nemile osode. Da bi mu pa vendar kaj pomagal, dal mu je nekaj črez 200 zvezkov svojih pesnij, v katerih g. Pirec svoje delovanje kot ameriški misijonar popisuje, da naj jih stari hlapec proda in si tako kaj denarja pridobi. Ne misleč, da bi bilo to kaj nepostavnega, prodajal je Merljak bukvice mej kmete za mali denar, dokler ga nij zasačila ostra roka brezobzirne postave, katera za prodajo tiskanih reči zahteva posebnega vladnega dovoljenja. Tega pa ubogi berač nij imel in ovaden je bil on in njegov dobrotnik pri tukajšnji sodnji. Sodnija je izpoznala najmanjšo postavno kazen, za vsacega namreč globo 2 goldinarjev.

— (Nov način bolnike zdraviti.) V zdravniških krogih se veliko govori o nekej prigodbici, ki se je te dni v ljubljanskej bolnici godila. — Necega dne pride nekov gospod vulgo paša na oddelek, na katerem se vrši zadnji tragični akt vsakdanje komedije, ki jo praznujejo privržence Venere vulgivagne. — Jedna teh nimf se je pri njegovih poveljih nekoliko smeje se nespodobno obnašala, kar je tega gospoda uradnika tako razkačilo, da jo z vso silo v trebuh sune, in potem še za uho tako neusmiljeno trese, da je isto počilo in kri kar s curkoma tekla. — K sreči ga nij

bilo več na oddelek; kajti ne bi se mu dobro godilo, ko bi zaradi tega neopravičenega čina razkačenim amazonam v pesti prišel. Smelo bi se vendar vprašati, s katero pravico pa sme hoditi navaden uradnik na oddelke bolnike lasat? Mar je to nova boljša metoda ljudi zdraviti?

— (Slovanski pevski zbor) na Durnaji napravi vtorek 21. marca 1876 koncertno-besedo v „Gartenbaugesellschaft“, I., Parkring. Vstopni listi po 1 gld. 50 kr. se dobivajo v spodej navedenih prostorih — pri kasi velja list 2 gld. Odbor.

— („Svet se premika“) na Rebri pod Ljubljanskim gradom. Dve hiši sta se nekako čudno premeknili. Ker se je bati, da se hiši zrušita in se nesreča prigodi, bili so prebivalci primorani izseliti se.

— (Umor.) Na Selu pri Logatci so našli v vodi truplo ubitega Jarneja Ovsenka. Josip Seljak iz Jarčje doline, ki je tisto noč, ko je ubiti izginil, z njim pil in domov šel, je na sumu, da ga je ubil in v vodo vrgel, zato je bil prijet in zaprt.

sem bolnim moč in zdravje brez leka in brez stroškov po izvrstni

Revalesscière du Barry

v Londonu.

30 let uže je nij bolezn, ki bi jo ne bila ozdravila ta prijetna zdravilna hrana, pri odrasčenih i v rocih brez medicne in stroškov; zdravi vse bolezni v telodu, na živcih, dalje prsne, i na jetrah; žleze i naduho, bolečine v ledvicah, jetiko, kašelj, neprebitvenje, zaprtje, prehlajenje, nespanje, slabosti, zlato žilo, vodenico, mrzlico, vrtoglavje, silenje krvi v glavo, šumenje v ušesih, slabosti in blevanje pri nosečih, ožnost, diabet, trganje, shujšanje, bledičico in prebajenje; posebno se priporoča za dojene in je boljše nego dojnično mleko. — Izkaz iz mej 80.000 sprideval zdravih, brez vsake medicne, mej njimi spridevala profesorja Dr. Wurzerja, g. F. V. Beneka, praga profesorja medicine na vseučilišču v Mariboru, zdravilnega svetnika Dr. Angelsteina, Dr. Shorelanda, Mr. Campbella, prof. Dr. Dédé, Dr. Uré, grofinje Castle-smart, Markize de Brehan a mnogo drugih imenitnih osob, se razpošiljava na posebno zahtevanje zastoj.

Kratki izkaz iz 80.000 spridevalov.

Spridevalo zdravilnega svetnika Dr. Wurzerja, Bonn, 10. jul. 1852. Revalesscière Du Barry v mnogih slučajih nagradi vsa zdravila. Posebno koristna je pri driti in erizi, dalje pri sesalnih in obistnih boleznih a t. d. pri kamnju, pri prisadljivem a bolehnem draženju v sebalni cevi, zaprtju, pri bolehnem bodenju v obistih i mehurji, trganju v mehurji i t. d. — Najbolje in neuprečljivo sredstvo ne samo pri vratnih in pra-

Črez kakih šest dnij po smrti kneza, sklenoli so Vladimirci, kakor da so se streznili pripeljati kneza v svoje mesto. 5. julija so oni poslali igumena borodickega samostana Feodula s pevcem Luko in nosilci po telo v Bogoljubovo, a Mikulici so rekli: zberi vse pope, oblečite se v duhovsko obleko, počakajte s podobo Bogorodice pred Srebrnimi vrati kneza! Srebrna vrata so se zvala v mestu ona, ki so vodila na cesto v Bogoljubovo, — s protivno ležeče strani pa so bila Zlata vrata.

Narod je šel v trumah iz mesta. Ko se je pogreb približaval, pokazalo se je kneževsko znamenje, slišalo pogrebno petje, takrat je zloba odstopila mesto žalosti; spomnili so se, da mrtvi nij počinil samo slabih činov nego tudi dobrih; spomnili se njegove drežljivosti za cerkve, ter se jokali za knezom. Njega so pokopali v cerkev sv. Bogorodice. Brez dvojbe je, da nenavist proti Andreju nij bila razširjena samo v neznatnej tranki, nego po celem narodu, kajti drugače se ne bi mogli razjasniti, kako je telo kneževsko moglo ostati nepokopano celi teden in da narod soznávši o nasilnej smrti svojega knez, nij napadel

ubijalce, nego njegove dvorjane in sluge. Ali čeravno so postopki tega kneza, ravnani brez-mernim vladohlepjem, vzbudili proti sebi sovraštvu naroda, vendar je njegova delavnost v vseh osnovanjih soglašala z duhom in značajem te zemlje, kojo je on upravljal. Le to vse se more videti jasno iz sledečih dogodjajev in vse povesti rostovsko-suzdalske pokrajine do same tatarske navale.

Rostovci in Suzdaljci, posebno prvi, so bili nezadovoljni z Andrejem radi velicega čislanja, izkazanega mestu Vladimiru in čuvstvo nevolje probudilo se je precej po smrti Andrejeve. Prvi so poklicali k sebi bratrance Andrejeve, Rostislaviče, ki so živeli v rjezan-skej zemlji, ker se nijso upali pokazati v pokrajini strižčevejev; a Vladimirci so poklicali brata Andrejevega Mihajla, živečega v Črnigovu. Došlo je bilo do borbe; Rostovci so nadvladali, prisilili Vladimirce vzeti za vladarja jednega izmej Rostislavičev, Jaropolka, ter trdili o Vladimircih takole: „Oni so naši robovi: mi njihovo mesto popalimo ali posadnika v njem sami od sebe posadimo.“ Ali postavljeni knezi Rostislaviči, ugajaje samim

Rostovcem, oborožali so proti sebi radi nepravičnih davkov ne samo Vladimirce nego tudi vso zemljo. „Mi sprejmemo k sebi samo slobodne kneze“ govorili so Vladimirci. In pri tej priliki, ko so Vladimirci prognali od sebe Jaropolka Rostislaviča in z novič poklicali k sebi Mihajla, bila je vsa zemlja na strani mesta Vladimira.

Mihajlo je v kratkem umrl in Vladimirci so v veču izbrali mlajega sina Jurja Dolgorukovega Vsevoloda (krstno ime njegovo je bilo Dimitri). Rostovci so skušali vzdigniti se proti njemu z Rostislaviči, ali brezvspešno. Za Rostislaviči se je vzdignil na Vsevoloda rjezanski knez Gljeb, ali bil je ravno tako potolčen in še ulovljen z Rostislaviči in rotovskimi bojarji, ki so je podpirali. Gljeb je umrl v turnu (ječi). Vladimirci so bili na Rostislaviče tako jezni, da so je oslepili proti volji Vsevoloda. Uzrok te jeze se more raztolmačiti s tem, da so Rostislaviči, skupaj z Rjezanci, pripeljali v zemljo Polovce. Od tega časa potihnejo za dolgo prepri v rostovsko-suzdalskej zemlji.

(Konec prih.)

nih boleznih, ampak tudi pri pljučnici in sušenju v grlu (L. S.) Rud. Wurzer, zdravilni svetovalec in čler mnogo učenih družtev.

Winchester, Angleško, 3. decembra 1842.
Vaša izvrstna Revalesscière je ozdravila večletni in nevarnostne prikazni, trebušnih bolezni, zaprtja, bolne čutnice in vodenice. Prepričal sem se sam gledati vašega zdravlila, ter vas toplo vsakemu priporočam.
James Shoreland, ranocelnik, 96. polka.
Izkušnja tajnega sanitetnega svetovaleca gosp. Dr. Angelsteina.
Berlin, 6. maja 1856.
Ponavljaje izrekan gledé Revalesscière du Barry vsostransko, najbolje spričevalo.
Dr. Angelstein, tajni sanit. svetovalec.

Spričevalo št. 76.921.
Oberimpfern, (Badensko), 22. aprila 1872.
Moj pacient, ki je že bolehal 8 tednov za strašnimi bolečinami vnetje jeter, ter ničesar použiti ni mogel, je vsled vaše Revalesscière du Barry popolnoma zdrav.
Viljem Burkart, ranocelnik.
Spričevalo št. 72.618.
La Roche sur Yon, 30. julija 1868.
Vaša Revalesscière ozdravila me je popolnoma strašnih želodčnih in čutnicnih bolezni, katere so me deset let mučile.
(Gospa) Armanda Prevost, posestnica.
Revalesscière je 4 krat tečnejša, nego meso, ter se pri odraslih in otrocih prihrani 50krat več na ceni, ko pri zdravih.

V pločastih pakcih po pošt. fanta 1 gold. 50 kr. fant 2 gold. 50 kr., 2 fanta 4 gold. 50 kr., 5 fantov 10 gold., 12 fantov 30 gold., 24 fantov 36 gold.
Revalesscière-Biscuiten v pakcih in Revalesscière-Chocolatée v prahu 12 tas 1 gld. 50 kr., 24 tas 2 gl. 50 kr., 48 tas 4 gl. 50 kr., v prahu za 120 tas 10 gl. 50 kr.
Prodaje: Du Barry & Comp. na Dunaji, Wallfischgasse št. 8, kakor v vseh mestih pri dobrih lekarnah in specerijskih trgovcih; tudi razpošilja du-najska hiša na vse kraje po poštah nakaznicah ali povšetjih. V Ljubljani Ed. Mahr, J. Svoboda, lekar pri „zlatem orlu“, v Reki pri lekarju J. Prodamu, v Celovcu pri lekarju Birnscherju, v Spiljetu pri lekarju Aljinoviču, v Trstu pri lekarju Jakobu Serravallo pri drogeristu P. Rocca in J. Hirschu, v Zadru pri Androviču. (343)

Deželno gledališče v Ljubljani.

V torek 14. marca 1876.

Privikrat:

Srečni oče.

Veseloigra v 3 dejanjih spisal Güner, poslovenil Josip Gécelj.

Odgovorni vodja g. J. Kocelj.

Osobe:

Petrovec	—	—	—	—	g. Kocelj.
Makso Lahač, njegov bratrosin,	—	—	—	—	—
slikar	—	—	—	—	g. Schmidt.
Rožnikar, slikar	—	—	—	—	g. Jekovec.
Adela, njegova soproga	—	—	—	—	gdč. Vrtnikova.
Klara, njena sestra	—	—	—	—	gdč. Podkrajškova.
Mavec, sluga	—	—	—	—	g. Kajzel.
Gustika, pestunja	—	—	—	—	gdč. Tekalčeva.
Jeden gospod	—	—	—	—	g. Bledkov.
Fijaker	—	—	—	—	g. Šturm.

Pri predstavi svira c. kr. godba 46. polka pešcev vojvode Sachsen-Meinigen.

Kasa se odpre ob 1/2 6. uri. — Začetek ob 6. uri zvečer.

Tužci.

12. marca:

Evropa: pl. Kosteletky z gospo iz Grada.

Pri stolu: Knez iz Črnolj. — Arnstein iz Brna. — Bregar iz Višnje gore. — Ferbanc iz Dolenjskega. — Ilaršič iz Trsta.

Pri mizi: Nusbaum iz Dunaja. — Rož iz Hrastnika. — Wolf iz Dunaja. Praxmarer iz Insubruka. — Schwab, Straub iz Dunaja.

Pri zamoreci: Zoter iz Kranja. — Pavlin iz Štajerja.

Franc-ove esence za življenje.

Gotovo in skušeno sredstvo proti večini boleznih z vseh strani učinkom in sicer tako, da bi morala vsaka gospodinja tako zdravilo pri hiši imeti.

Jedino pravo dobiva se pri

Gabriel Piccoli,

lekarni, na dunajski cesti v Ljubljani.

Losagenten

Solide und tüchtige

oder solche Persönlichkeiten, die hierzu die Eignung besitzen, werden von einem **ältern. best renommirten Bankhause** für alle bedeutendere Orte Oesterreich-Ungarns zum Verkaufe von **Losen** und **Staatspapieren** gegen **Ratenzahlung**, angestellt.
Die Bedingungen sind sowohl für das Publikum als auch für die Agenten sehr günstig. — Offerte übernimmt das **Bankhaus** **KRAMER in Prag. Bräute-geese 46 neu.** (61-2)

Dunajska borza 13. marca.	
(Levno telegrafsko poročilo.)	
Emotni drž. dolg v bankovcih	67 gld 35 kr.
Emotni drž. dolg v srebru	70 " 90 "
1860 drž. posojilo	111 " 30 "
Akcie narodne banke	891 " 115 "
Kreditne akcije	171 " 75 "
London	115 " 26 1/2 "
Napol.	9 " 43 1/2 "
C. k. cekini	70 " 70 "
Srebro	103 " 70 "

Brata Arko

Vinska in drveninah trgovina

pri dolnjih kapitolskih vratih števil. 1
v Zagrebu

imata na svojem skladišču mnogo najboljše sorte

Moravskega i s. Ivanskega vina.

Kdor hoče ceno in dobro vino kupiti, naj pride k nama. Gotovo bo zadovoljen v obojem obziru, glede cene in glede dobrote.

(58-2)

Dobrodelni bazar!

Pod tem naslovom

Prve dunajske fabrike za perilo

Dunaj, Kölnerhof-gasse 4.

Dunaj, Kölnerhof-gasse 4.

Srajca za dame
namesto gl. 2, le gl. 1.

za dobrodelne namene pred kratkem otvorjen bazar vzbudil je občudovanje v naj-oddaljenejših krajih monarhije zaradi
v istini cene razprodaje
gotovo izvrstnega

Srajca za gospode
namesto gl. 2, le gl. 1.

perila za gospode, gospe in otroke, platna in prtov za mize itd.;

zaradi večstranskih naročil, sklenila je fabrika neko večjo prodano tkalnico pridobiti si po prav ugodnimi pogoji, ter jej mogoče, v prihodnje sledeče cene
na polovico izdelalne cene
nastaviti.

Namesto dva samo jeden goldinar!

prej		sedaj		prej		sedaj	
12 ang. batistnih robcev z barvanim robom obrobljene	gl. 2,	gl. 1.—		6 parov finih angleških manšet modernejše facone	gl. 4,	gl. 2.—	
1 shirting-srajca za gospode z gladkimi ali nabranimi prsi	" 2,	" 1.—		1 fino štikana srajca za dame z najlepšo upravo	" 4,	" 2.—	
1 stanovitno barvana srajca s perkala, naj-novejše šege	" 2,	" 1.—		1 eleg. francoski korset z lepo štikarijo	" 4,	" 2.—	
1 angl. trikot-jopica ali hlače bela in barvasta	" 2,	" 1.—		1 fina spodnja kila za dame z izvrstnim lišpom	" 4,	" 2.—	
6 elegantnih batistnih robcev z barvanim robom obrobljene	" 2,	" 1.—		1 hlače za dame iz najboljšega vrvčastega barhenta, gladke in lepo okinčane	gld. 1, 1.25, 1.50.		
6 trojnih zavratnikov, najnovjše oblike	" 2,	" 1.—		1 kila iz najboljšega vrvčastega barhenta, gladko in lepo olišpana	gld. 1.80, 2 in 2.50.		
1 prepletena srajca za dame z najboljšega shirtinga	" 2,	" 1.—		1 korset iz barhenta, najboljši vrvčasti barhent, gladek in lepo olišpan	gld. 1.25, 1.50 in 2.		
1 elegantne hlače za dame z robnim lišpom	" 2,	" 1.—		1 srajca za gospode rumburskega platna, gladka ali gu-bana, najfinejša	gld. 2.50, 3, 3.50 in 4.		
1 fini ponočni korset najboljše bise s shirting-robceem	" 2,	" 1.—		1 srajca za gospode rumburskega platna, fantazijna in štikana, najfinejša	gld. 3.50, 4, 4.50 in 5.		
6 finih platnenih robcev, garantirane, da so iz pravega platna	" 2,	" 1.—		1 srajca za dame iz pravega platna, gladka in fantazijna, najfinejši	gld. 1.50, 2, 2.50 in 3.		
1 platnene spodnje hlače za gospode	" 2,	" 1.—		1 srajca za dame iz pravega platna, štikana, najfinejši	gld. 2.50, 3, 3.50 in 4.		
1 fina barvasta kreton-srajca, garantirana za pravobarveno	" 3,	" 1.50		1 kos 30 vatlov vrvčastega barhenta, najfinejši	gld. 7.50, 8, 9, 10 in 11.		
1 bela srajca za gospode z gladkimi trojnimi prsi	" 3,	" 1.50		6 kosov 3/4 šir. rjuhe brez šiva	gld. 9 in 10.		
1 bogato olišpana srajca za dame najboljše vrste	" 3,	" 1.50		6 kosov 3/4 šir. rjuhe brez šiva, pravo platno, najfinejša	gld. 14.50, 15.50 in 16.50.		
1 fino štikane hlače za dame prav e elegantno narejene	" 3,	" 1.50		za 6 osob prdice na mizo iz dvojtkanine in damasta	gld. 3, 3.50, 4, 4.50 in 5.		
1 shirting spodnja kila za dame najboljše naprave	" 3,	" 1.50		za 12 osob prdice na mizo iz dvojtkanine in damasta	gld. 8.50, 10, 11, 12 in 14.		
1 spodnje hlače za gospode iz pravega rumburskega platna	" 3,	" 1.50		1 kos 30 vatlov 3/4 šir. domačega platna	gl. 6.50, 7.50 in 8.		
1 angl. ekstord-srajca najnovjše šege, ga-rantirana za pravo	" 4,	" 2.—		1 kos 46 vatlov 3/4 šir. kreas platna	gl. 16, 17, 18 in 18.50.		
1 srajca za gospode iz pravega rumburg-skega platna z lepo nabranimi prsi	" 4,	" 2.—		1 kos 50 vatlov 3/4 šir. irlandskega in holendskega platna	gld. 20, 22, 23, 25 in 26.		
1 fino štikana srajca za bal, ročna štikarija, najnovjše šege	" 4,	" 2.—		1 kos 54 vatlov 3/4 šir. rumburskega platna	gld. 24, 25, 26, 28, 30, 32 in 36.		
				12 komadov brisavk iz dvojtkanine in damasta	gld. 3.25, 3.75, 4.50, 5, 5.50 in 6.		

Naslov:

Prva dunajska fabrika za perilo,
Dunaj, Kölnerhofgasse 4, Dunaj.

Naročila proti pošiljanju novcev ali pa proti poštne podzetji.

(16-11)